

Nr 408.

Av herr **Andersson** i Dunker **m. fl.**, *angående viss utredning i fråga om arbetslöshetens orsaker.*

En verklig vilja till gemensamma ansträngningar för nuvarande krisens övertvinnande torde förefinnas inom alla samhällsklasser. Stora uppoffringar måste och skola göras, men samtidigt bör fordras, att alla onödiga hinder för produktionens återhämtning undanröjas.

Till sådana onödiga hinder för produktionen måste räknas de i vissa fall orimliga topplöner, som sedan länge utgått till en del specialfack bland särskilt byggnadsarbetarna.

Under en tid, då jordbruket lider under det mest svårartade betryck, måste landsbygdens befolkning med undran se hur ackordslöner till vissa grupper av städernas fackarbetare utgå med belopp, som ofta mångfaldigt överstiger den dagsinkomst, som jordbruket endast med yttersta svårighet kan lämna sina arbetare.

En viss självrannsakan inom dessa arbetaregrupper vore behövlig i nuvarande svåra tid och skulle därvid lätt konstateras att här påpekade topplöner inom vissa skråbildningar äro till stor skada för näringslivets återhämtning och sålunda i högsta grad bidra till den stora arbetslösheten.

Av stort värde vore att genom en opartisk undersökning få klarlagt i vad mån överdrivna topplöner för vissa arbetaregrupper bidragit till nuvarande svåra arbetslöshet och därmed verkat skadligt för huvudmassan av landets arbetare.

Då ett vidgat samarbete till avhjälpande av svårigheterna och minskande av arbetslösheten bör vara allas självklara plikt är också sannolikt att här berörda olägenheterna skulle bli undanröjda eller åtminstone mildrade om blott ett klarläggande av förhållandena kunde åstadkommas och de svåra verkningarna för produktionen bevisas.

Vi hemställa därför,

att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t anhänga om utredning i vad mån överdrivet höga topplöner till vissa arbetaregrupper inom speciellt byggnadsbranschen kunna ha verkat onödigt fördyrande för produktionen och därmed försvårat arbetslösheten samt

att Kungl. Maj:t om möjligt ville framlägga resultatet
av utredningen redan för årets riksdag.

Stockholm den 31 januari 1933.

Harald Andersson

i Dunker.

Anders Pettersson,

Dahl.

Ivar Pettersson,

Rosta.

Otto Wallén.
